

РІК ЗАЛОЖЕННЯ 1893.
"СВОБОДА"
 ("LIBERTY")
 виходить три рази на тиждень: вівторок, четвер і субота,
 вартість
 УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
 85 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
 Як зміна, передрати і нові гроші вивозити на адресу "СВОБОДА".

СВОБОДА

ESTABLISHED 1893.
"SVOBODA"
 ("LIBERTY")
 the Ukrainian Newspaper
 published three times a week
 Tuesday, Thursday and Saturday,
 by Ukrainian National Association
 at 85 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
 The best advertising medium.
 Rates furnished on application.

Урядовий орган Українського Народного Союзу -- "СВОБОДА" -- Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXIII. ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ., вівторок 6-го липня 1915. 4. 78. VOL. XXIII. JERSEY CITY, N. J., Tuesday, July 6, 1915. N. 78.

ВЕЛИКА РЕВОЛЮЦІЯ НА УКРАЇНІ.

525.000 полонених, 300 гармат і 770 машинових крісів — протягом двох місяців.

Побіда архикнязя Йосифа Фердинанда коло Красника. 4.800 полонених.

Війська під командою Лінцінгена здобули Маріямпіль і Нараїв. 10.776 полонених.

БЕРЛІН (бюлет. тел. до Севіа, Т. Аб.), 4. липня. — Вісти, які надійшли до Берліна з Бунарешту (в Румунії), доносять, що беззастанні поразки російських військ в Галичині і Польщі мають великий вплив на настрої населення і суспільні відносини в цілій Росії. З приводу пануючого заворушення і загальної зневіри відносини стають як немовливіми. Богато визначніших і заможніших людей утікає через російську границю до Румунії.

ЗАГАЛЬНА РЕВОЛЮЦІЯ В ЦІЛІЙ РОСІЇ Є ПИТАННЯМ КОРОТКОГО ЧАСУ. ЗАВОРУШЕННЯ ВНЕ ТЕПЕР Є НА ДНЄВНІЙ ПОРЯДКУ. НАЙГРИЗНІВІШЕ ПРЕДСТАВЛЯЄ СЯ СПРАВА В МІСТАХ ПОЛУДНЕВОЇ РОСІЇ.

Численні збігці з Одеси і з інших сторін Росії, які прибули до Бунарешту, оповідають страшні історії про події, котрі мали місце в різних місцевостях Росії. Населення є загально переконане, що російська армія є вже цілковито розбита. Все вказує на те, що Росія стоїть перед революцією. Всюди, навіть в західних губерніях Сибіру, приходить до заворушень.

В ПОЛУДНЕВІЙ РОСІЇ РОСІЙСЬКІ ВЛАСТІ СТРАТИЛИ ЗОВСІМ КОНТРОЛЬ І СИЛУ. В деяких містах панує анархія. В Одесі і Севастополі відбуваються сьогодні битви на улицах міста, погроми і грабінки. Военні кораблі чорноморської флотії зовсім не відімають до пристаней зі страху перед бунтом залогів.

З причини великого браку возів і несоюкою залізничний рух є неправильним, а часом і зовсім перерваний.

В КИЄВІ, СТОЛИЦІ УКРАЇНИ, РОЗДАНО ПРОКЛЯМАЦІЇ, В ЯКИХ ЗВІЗЧАЄ СЯ НАРІД, ЩОБИ ВХОПИВ ЗА ОРУЖЬ І ПОЛОЖИВ КІНЕЦЬ ЦАРСЬКОМУ ПАНОВАННЮ. ВІДІЗВХА ПРОГЛОШЕНО НЕЗАВИСІМІСТІ УКРАЇНИ. Покидаючи вийде племи: мужики підняли бунт, проганяють дідачів і палаць дворів. Новопопанили реверти, на чолі котрих стоять молоді офіцери, бушув студенти, сприяють революційному рухови. Полонені для російського правительства видать ся безнадійним.

525.000 РОСІЙСЬКИХ ПОЛОНЕНИХ ЗА ДВА МІСЯЦІ.
 БЕРЛІН, 4. липня. — Страти Москалів на часі намітної битви над Дунайцем, де переможено дня 2. мая російські боєву лінію, зростають з кожним днем поразки більше і вносять нічнє вже повний мір м'яби на самих лише полонених.
 На підставі урядових рапортів число Москалів, полонених в часі від 2. мая до 27. червня в Галичині і полудневій Польщі, вносить 525.000 новинців. Між ними знаходять ся 1.630 офіцерів. Протягом тих двох місяців, союзні війська здобули крім того 300 гармат, 770 машинових крісів і величезні кількості ріжнородних воєнних матеріалів.

Цілий ліній утікають. До битви приходить лише з армією, котра становить задню сторону, яка криє відворот головної російської армії. Загально Москалі ставлять тут досить слабій опір.

Після занята Замостя центр армії Манензена посуває ся дальше на північ і знаходить ся тепер в околиці Красноставу, де є в тоці більша битва.

Підчас котрої ліве крило спільно з військами арх. Йосифа Фердинанда зайняло місто Туробін, праве крило армії Манензена посуває ся здовж лівого берега Буга, де заняло містечко Крилів.

Місто Красностав є віддалене від Холма всего 30 кілометрів і лежить при головному шляху, який веде зі Замостя до Холма. Російські війські знавці догадують ся, що армія Манензена має перемістити на цей шлях Холма, через котрий йє головний залізничний шлях, який дується Варшаву з Києвом і котрий через те має велике воєнне значення. Дальше догадують ся вони, що части армії Манензена перемістять ся на другий бік Буга, щоб заняти місто Володимир Воліньський і Бовсл. Через занята Ковля Максимович довершив би планового розколю російської боєвої лінії, бо через Ковля де стійничий шлях, який дується українській губерній з Брестом литовським, а відтак з Варшавою.

ВІЙСКА АРХ. ЙОСИФА ФЕРДИНАНДА ЗДОБУЛИ КРАСНИК. — 4.800 ПОЛОНЕНИХ МОСКАЛІВ.
 ВІДЕНЬ, 4. липня. — Армія арх. Йосифа Фердинанда посуває ся в північній напрямі на одній лінії враз з армією Манензена. Протягом цих Москалів, союзні війська спутили на лінії Юзефів—Красник—Туробін, Москалі з великими страпками утікають на цілій лінії між Вислою з Венпром на північ в напрямі Люблина. Страти Москалів в людях і воєнних матеріаліх ростуть скоро дальше.

Головний воєнний штаб подає отей висти: „Війська арх. Йосифа Фердинанда переслідують дальше утікаючих Москалів без перестанку.”

Ліве крило посуває ся здовж правого берега Висли, де заняло майже без битви місто Юзефів і зближаєт ся до Опіля.

Центр військ архикнязя взяв приступило місто Красник. Відтак в битві на річці від міста переміла опір Москалів, причім полонене 4.800 Москалів і здобув 3 машинові кріси.

Праве крило армії заняло місто Туробін (над рікою Пор) і посуває ся скоро дальше на північ.”
 Отса армія є віддалене всего 30 кілометрів від міста Люблина. Занята Люблина протягом кількох днів збіжить за якої річки величезну Москалів лаву будуть великі сплати скоро опір між них дохвиляний бігом ріки Вепра.
ПОХІД ГЕН. ВОЙРША НА ІВАНГОРОД. — БИТВА В ОКОЛИЦІ РАДОМА. — 700 ПОЛОНЕНИХ.
 БЕРЛІН, 5. липня. — Між Вислою з Шліною армія ген. Войрши зближаєт ся до російської кріпости Івангорода. Москалі, загрозені від заходу і з півдну, утікають на другий бік Висли в напрямі Івангорода.
 Урядове депешенє з пощє битви подає отей висти:

„Союзні війська примусили Москалів опустити боєву лінію Ільма—Сенне—Тарлів і цофнути ся в напрямі Івангорода. Оба береги ріки Камінної очищені з Москалів. В безпосередній околиці міста Радома відбувають ся велика битва. 700 Москалів взято в полон.”

Російська кріпость Івангород є віддалене від Радомы около 40 кілометрів. Івангород лежить над устям ріки Вепра до Висли. Кріпость складаєт ся з 11 фортів. З того 3 форти лежать на лівім березі Висли, прочі 8 на правім березі. Форти в Івангороді побурювані ще з давніших часів і тому не будуть великі на довгі час ажербити дальшого походу союзних військ. Прозволено Москалі не ризикати ся на оборону Івангорода яко кріпости.

МОСКАЛІ УТІКАЮТЬ З ІВАНГОРОДА.
 Д. і К. ГОЛОВНА КВАТІРА В ГАЛІЧИНІ, 5. липня. — Союзні армії посувають ся здовж обох берегів ріки Висли скоро в напрямі Івангорода. Москалі на цілій лінії утікають, а опір їх західній сторожний штаб ся щораз слабший.

Союзні війська в ночі взяли приступило місто Юзефів (на східній березі Висли) і відтак здобули усте ріки Камінної. Перехід через ріку утруднювані зразу сильній огонь російських машинових крісів. Однак небаром союзні війська заняли російські становнища і тоді показало ся, що крім машинових крісів було там всего кілька десятків людей. Головні сили Москалів утікли вже передтім.”

У військових кругах сподіють ся, що здобує Івангород наступити небаром, бо Москалі ледви будуть робити якийсь більший зустрів, щоб оборонити ост кріпости. Австрійський генеральний штаб одержав сподіюватися Івангород. Весь воєнний матеріал перевозять вояки з кріпости до Бреста литовського і до Варшави. В кріпости полишено лише таку кількість гармат, якої треба, щобчє через якийсь час здержати дальший похід союзних армії, поки відбитий князь Николай Николаевич не प्रतिставить їм зреорганізовану сильну армію.

Тематрици з Петрограда доносять, що на річці рад, буде здержати замкову околицу союзних військ. Російські воєнні знавці припускають навіть, що Івангород, Люблин і Холм опинять ся в небезпечі в нікельських руках. Іно найбільшій оборонною лінією позостав Москалі ріку Вислу, який дохвиляний бік ріки Вепра і боюва на лівім березі Висли. Отса армія Москалів лежить в 50 кілометрів дальше на північ від ліній Люблин—Холм.

ЦИВІЛЬНЕ НАСЕЛЕННЯ ЗАЧИНАЄ ОПУСКАТИ ВАРШАВУ.
 ЛОНДОН, 5. липня. — З Петрограда доносять: „Богоат цивільних людей опустило вше Варшаву, щобчє відтак не стати на перешкоді в часі недалеких воєнних операцій.”

„На картках, які розсилають німецькі летуни по місті Варшаві, предсказуєт ся найдальше до місяця упадок Варшави.”

„З достовірних перел доносять, що німецькі військові власті виготовили вже листи тих польських героїв, котрих за вірності Росії масть ся повісити, скоро

лише Варшава опинить ся в руках Німців.”

СМЕРТЬ РОСІЙСЬКОГО ГЕНЕРАЛА ТОКАРЕВА.
 ПЕТРОГРАД, 4. липня. — З поля війни в Галичині доносять урядово, що генерал Токарев згинув вчєра на полі битви. Генерал Токарев був одним із найспівіснійших генералів російських. Він був правую рукою великого князя в головним воєнним штабі.
 Рівночасно оголошено урядом заступ смерти через повішенє трох воєнних російських офіцерів, спільників полонення Масюдова. Полковника Масюдова і його товаришів воєнний штаб засудив на смерть за зраду Росії. Масюдов-зрадник Німцям воєнні плани російського штабу і приписав ся в значній мірі до знищення 10-гої армії коло Августова.

У ФРАНЦІЇ І БЕЛЬГІЇ: ПОБІДА НІМЕЦЬКОГО НАСЛІДНИКА ПРЕСТОЛА. — 2.556 ПОЛОНЕНИХ ЗА ДВА ДНІ.
 БЕРЛІН, 5. червня. — Урядовий звіт головної німецької кватіри у Франції подає отей висти: „В Аргонах наступ німецьких військ під командою наслідника престолола три дні без перестанку дальше. На просторі 5 кілометрів німецькі війська посувають ся около 600 метрів наперед, взяли приступило дві ліній французських залогів.”

„За два дні битви, т. є. протягом 1. 2. дня, число полонених Французів дійшло до 2.556; між ними було 37 офіцерів. Крім того здобули Німці 25 машинових крісів, 72 машин до кидання мін і одну револьверу гармату.”

„На прочій боєвій лінії не зайшли мадні важнійші зміни.”

ЗАМАХ НА ЖИТЕ АМЕРИКАНСЬКОГО МІЛТОНЕРА ДЖАНА ПІРНОТА МОРГАНА.
 ГЛЕН КОВ, Н. Д., 3. липня. — Френк Голт, професор університету в Ітака, Н. Я., вчинив замах на звісного мілтонера Джана Пірнота Моргана, радниши його двома кулями, вистреливши з револьверу. Життя Моргана не грозить мадні більша небезпека. Френк Голт узвянено.
 Майже рівночасно з отим замахом наступив вибух бомби в „капітол” у Вашингтоні, що спричинило значніше кімнати приняти. З протоколу Френка Голта виходить, що в тім ділі була його рука.
 Оба повешні замахі стоять в тісній звязі зі справою вивозу оружа і амуніції воюючим державам в Європі.
 Френк Голт родив ся в Америці і вступив в нікельсько-французської ролю. Свій замах опрадує він тим, що в своїх серцях хотів приволокти Західній Європі до австрійської боєприкраси отакою обєк воєнних сторій. В австрійсько-нікельській ролював він працює таж довгий час велика зміна.
 Як френк-мілтонер Голт, вступивши в військ, був, як, заробивши амуніції для австрійської Німеччини, терористичні діяння австрійської го правителів.”

"СВОБОДА" (LIBERTY)

The Ukrainian newspaper published three times a week: Tuesday, Thursday and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J. Established 1893. JOSEPH STETKEWICZ, Editor 83 Grand Street, Jersey City, N. J. ANDREW SAWKA, Manager 83 Grand Street, Jersey City, N. J. Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of October 3, 1879, authorized for mailing on March 5, 1917.

ПАГІРОВЕ ОСВОБОДЖЕННЯ "ЧЕРВОНИЙ РУСЬ".

Політика російського правління з давних літ стремлює до загарбання українських земель Австро-Угорщини, то значить: східної Галичини, північно-західної Буковини і північно-східної частини Угорщини, де живе около 4 і пів мільона українців.

ВОЄННІ ЗАПИСКИ.

Восений корреспондент московської газети "Русское Слово" (виходить в місті Москві, в Росії) був у Львові на 2 тижні перед збутом міста Австрійцям. Пише він так: "Як я їхав з Києва, то всі мене страшили, аби не їхати до Галичини, бо Німці їдуть скоро наперед і небезпек буде в Україні. Всі в Києві перестрашені, але мені духа не відібрати. Я таки поїхав. Іду далі, але на кожній станції зустрічаю щепуть мені тесемя в убо. Страх великий викликало у них те, що з Галичини втікали цілими мамами, "русские" (Москалі) і "русини" (кашани) і польські патріоти, що держали з Росією (вшехлопці)."

Російське правління голосило, що цілю Росії мусить бути "освободжений", "подиремую прикарпатську Русь" з австро-угорської "неволи", а обгородити її російською, "волею", яку представляють: Сибір, тюрми, гатякія, шпигони і ціла банда царських посліпаків.

Того спокую у Львові не зрозумів московський редактор, а прещінь се така проста річ.

Перевести сі шлани в діло мала аж генераша європейська війна.

Як з міста забрали сі бузи Москалі (шпигони, "патріоти", кулі і т. д.), кашани і вшехлопці, то чому-ж не мав там бути спокій. Населення вникало тільки освободженню Львова; вникало, аби ренша російського війська забрала сі Львова і тому так тужно гляділо на небо, де показували сі вішті ступи того недалекого освободження нашої столиці.

ВЫСОЧАЙШИЙ РЕСКРИПТЪ, даний на имя Верховнаго Главнокомандующаго генерала адъютанта генерала-отъ-наваринъ Его Императорскаго Высочества Великаго Князя Николая Николаевича.

Ваше Императорское Высочество! Неуклонно следуя предначертаніямъ Моимъ, ведущимъ къ осуществлению славныхъ заветовъ Нашихъ доблестныхъ предковъ — освобожденію славыстога отъ иго вражескаго, къ, благодаря непоколебимой твердости и настоятельности вашей воли, при самыхъ серьезныхъ обстоятельствахъ тяжелой брани завоевали вървеніямъ Мною мудрому вашему предводительствую горючимъ войскамъ родственную Русію Червоною Русь и нынѣ успѣшно продвигаете отторженію подраженію Росіи.

Людий жертвовано для ратования ослів.

Газета "Ню Йорк Івнинг Ворлд" з 2 с. м. в описі про затопленіє британського корабля "Армінін" німецьким підводним судном пише: "Житє Американив на паронаві "Армінін" посвящено на приказ капитана Трікі, щоби за всяку ціну ратувати, оскільки можливе, 1422 ослів з Америки, призначених на поле бою до Франції".

Здійснити вамъ навсегда и неизменно благодарности. На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Высочества рукою начертано: „Сердечно васъ любящій и благодарный“ НИКОЛАЙ". Ст. Броды, 12 апрѣля 1915 г.

Капитан Трікі посвятив житє около 20 американських горюжан на те, щоби спасти від затопленія майже півтори тисяча американських ослів, яких від до Франції, де їх потрібно було до перевозу воєнних таборів. Одначе ціли не осягнув, бо стравив і людий і ослів. Все пішло від вуду.

Сей рескриптъ выданъ безсрочно за породою стрілки Микола Миколаевича і — як читася в рескрипті "пожалоуван" (подаруван) стрілки за "возвощеніємъ Русі" "Георгиевскую саблю, украшенную брилліантами".

Але сказав світові, що 1422 ослів у нього більше вартусе ніж 20 американських горюжан. Цікаво би знати, кільки треба би людий, аби у капітана Трікі були більше варті ніж 1422 ослів?

Одначе "возвощеніємъ Русі" сумно скінчило ся. Пар стравив уже бувовини і майже всі галичці (окрім Тернопільської) "губерній" і сунуть сі щораз даліше на схід і "возвощеніємъ Русі" лишиш ся тільки на папері.

Моне аж діти помонуть? Дневник "Ню Йорк Америкен" з дня 3 с. м. приніс з Лондону таку телеграму: "ЛОНДОН, 2 лінійя. — Майже рік війни треба було, щоби Англія остаточно пробула сі і пізнала теперішнє прикре положенє. Міністри завизують всі одніци до як найбільшої охадности. Навіть до шкільних дитий відікають ся, щоби брали участь у воєнній позиції.

Пар тим паперовим, "возвощеніємъ" оясніш ся перед цілимъ світом. Цар — то не Луцик, ані да Луцики, Коронована "вособа". Деж так осмішувати її?!

Зміну настрою в Англії спричинили великі успіхи німецьких союзників у Галичині, повільність в ділахъ коло Дарданелів та невдача Французів у їх клькмаксящихъ пробахъ, щоби зачати у Франції наступуючий похід проти німецької армії.

Пар буде скажити ся на стрійка і на нього вину зложити, а стрійка Микола Миколаевичъ скаже: "Я все через тебе маю лихо! Ти де покажеш ся, то лихо зі собою привозити! По твоїхъ війнахъ все шло як з Петрового дня!

Безперечно, що то красна річ, як англійські школярки відмовлять собі "лаїв" і "лудинів", а свої "ленні" дадуть на воєнну позичку, алеж окрім тихъ "леннів" ще треба і жовірів, а тут вже ані школярки ані "вор-бойбіс" не помонуть. Хлоб би продовжити війну ще бодай на якихъ 20 літ."

Тоді все ще якось лишиш ся "благодаруючю". Цар буде мати свій паперовий рескрипт, стрійко буде мати шаблю, а шабля брилліанти... Тоді все ще якось лишиш ся "благодаруючю". Цар буде мати свій паперовий рескрипт, стрійко буде мати шаблю, а шабля брилліанти...

Редактор італійської газети "Матіно" розмовляв зі сербським консулом в Римі і питав ся його, чи можлива така можливість, "аби Сербія тепер покинула своїх союзників, а перейшла на сторону Австрії.

Позірі! Позірі! В четвер, дня 8-го липня 1915 року відбуде перше українське жіноче віче в справі голодныхъ в Галичині в польській галі "Польон Народни Дом", 42-48 Бекон стр., Ноарн. Н. Дн. Початок о год. 7.30 вечер. Вступ для всіхъ відкрій. Комітет.

Консуль знова спитав ся італійського редактора, чому він йому спитав таке питання. — Бо знаєте, каже редактор, Сербія ідує тепер до Альбаніи, на яку Італія має храл, а Італія териме гроші з Англією, Францією і з Росією, отже і з Сербією. Колиж він, Сербія, ідеє проти інтересів одного союзника, то можна гадати, що він відомогаєт ся з союзна!

І пролетаріат України мусить готовитися усіма силами до сихъ подій! Він мусить їх напередъ предвидіти і зрозуміти їх значіа, аби ударити і своїмъ мезамъ на ворога!

Гадаете, каже сербський консуль, що Сербія може зрадити союз? — Та ніби так! — каже італійський редактор!

О, до не Сербія! Воно ніколи не зрадило союзника! — калякує сербський консуль.

Самі словами дуже вичіпач ся італійський редактор та оглосив їх в газеті, а з Риму розголосило по світі, що Сербія не зрадило союзників.

Але й на гадку відій йому не пришло, що Сербіг міг собі гадати: "Три Італія зрадила Австрію, а якою була 28 літ у союзі."

Сербіг горячкочив і був би може й сказав ті слова, але шевно пришло йому на гадку, що Сербія перед двома роками зрадила Болгарію і заключила союз з Румунією на те, щоби відібрати своєю попередню союзницю — Болгарію Македонію, яку мала Болгарія дістати: 1) пісяя умови зі Сербією; 2) та те, що її здобула своїми силами; 3) тому, що в Македонії житює Болгарія.

Однимъ словом і Сербія й Італія — оба добрі "союзники", лиш не добре ім'я побудили ся, бо свій зараз нагадає "союзну" вартість тихъ "союзників".

ЛІСТІ З РІДНОГО КРАЮ.

Лист до Корнила Макаренчича в Олѣн, Н. П., писаний 16. грудня 1914.

Дорогий Мужу! Наму поведенє дуже сумне. Тут на заміє стоїть вже більше ніж місяць 30 козаків. З Підкамня пішло на війну 90 хлопів, а як відходило, то був дуже великий плач і лемент. Межи Рогатиню а Підкамнемъ мала бути битва і всі люди тікали відсі в більі сторони. Битви однак не було і в Підкамні не знамидя сі ані одна хата. Вже аж бо синіві пороготу тут двох годинарів: Казько Скута і Луць Мішца. Утїкаючи, я забрала з собою діт і корову, а все инше лишила. Мої свині в стайні заріали, в хаті обсадили, а на кухні зварили; ноги і книжки зложили до цєбрика, захапиди від ліжка і прикрили околотом. Такий ми тут мали страх, що через цілий день кожидий бояв ся до своєї хати пристигати. — Твоя жінка Розалия.

Лист до Мар. Вігуншиного в Брукліні, Н. П., писаний з Токів (новіт Збаржак) 16. грудня 1914.

Дорогий Зятю! Ми — Богу дякувати — всі дотепер здорові, але кожного дня надіємо ся смерті. Бульсько вільними горюжанами, а тепер її. Щодо нашого мастьку то шкоди багато не маємо, тільки на хаті і будинку кулі подравали біляху, як Москалі стріляли. В якім ми були страху, тяжко описати; треба би на се кілька аркушів паперу. Як Тої Бог дасть прибути до дому, то тоді довідаси ся, що коло нас було і як ми будемо. Тепер нами опещуєт ся Росія так милосердно, що не знати, як витриміємо. Податок грубий вже заплатилисьмо, але то ще не конець: мусимо справити кожущи для садцатів, по-

ДОПИСИ.

З WOONSOCKET, R. I. Давно вже нема чутки про діяльність тушетного товариства "Зап. Ст.", відділ 206 У. Н. Союза. Дісте з побликих шлейв може нераз схити про те славноє товариство, чому воно не

В БРОДАХ.

У головній натурі російської "галичцної" армії.

ВЕЛИКИЙ КНЯЗЬ МИНОЛА МИНОЛАСВИЧ (до генерала Іванова): Как ти сьмєл, суні сини, отдати Лембергъ или Львовъ в немѣцкія румі! Гаваі, а то принаму послать тебѣ на вєспілю (шибеницю)!!!!. ГЕНЕРАЛ ІВАНОВ (пропадиачи до колѣнъ воленого нєвѣдо): Панадувати, ваше вєршє, я дєловий тєчєно вашъ прїказъ. Вы прихлїзали на 2 вєдєлє прїказъ отївай вїдїзїти до дому гварцїи, то какъ же мѣ вытїгати вєспілю?!. ВЕЛИКИЙ КНЯЗЬ ДО ГЕНЕРАЛА: Но, вєршє ти дєржїл сія прїказу, то тебѣ помужу! (Хвалити ся). Нєвѣди, сїтїя пакожъ генералу! Валїтїе!

